

Marylin Annes Pris

Tekst: Jens Rytter, Venø

Musik: Kjeld Jensen, Struer

Klaver arr: Flemming Hynneke, Humlum

Der sejler et fartøj på Limfjordens blå
en skude med tre høje master,
og sejler du med, så får du besked,
at her bliver drenge til gaster.

»Marylin Anne« er fartøjets navn,
og det er at læse i stavnen,
og sejler man med, så får man besked
at pi'r ta'r det også i favnen.

Se, her er der masser af lærdom at få,
bare mas på, så vil det gå,
for selve sejladsen er livet for os
så bare nu se og få ret kastet los.
Så går vi ombord i det fornemme skib,
og glæder os over, vi har det.

Og er du ombord, ja, så kaster vi los,
og stævner for motor så sagte,
for sejler du med, så får du besked,
når sejlene sætte man agte.

At sejle for sejl er nu skibets natur,
og smukkeste at se kan man ane,
for er du parat, så ser du det klart,
med sejl på, hun ligner en svane.
Først sætter vi storsejl på højeste mast,
kom hver en gast, hiv og sæt fast,
for nu til at sejle for alvor vi kan,
for sejlene dem har vi sat alle mand,
så nu er der skumsprøjt for boven, min ven,
og solen den skinner igen.

Foruden at være en pryd under sejl,
det pynter da også i havnen,
for ser du det der, bemærk da især,
at STRUER også står der i stavnen,
og »Marylin Anne« er blevet en sag,
der tager os alle om hjertet,
så sejler du med, så får du besked,
at ingen vil tåle den smerte,
hvis vi skulle miste det dejlige skib.

Lov os nu det, I holder ved,
så skibet bestandigt må være at se
i byen ved fjordens den vestlige del.
Og derfor vi siger o-høj og lad gå,
dit virke det skønner vi på.